

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

- Lovforslaget indeholder følgende fire punkter:
- Justering af realrenteafgiftslovens overgangsregel. (punkt 2)
  - Værnsregel imod realrenteafgiftstænkning via obligationsbaserede aktieselskaber. (punkt 3)
  - Ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer fritages for realrenteafgift. (punkt 4)
  - Tilpasning af realrenteafgiftsreglerne til de nye regler om investeringsbeviser, jf. lov nr. 299 af 27. april 1994. (punkt 5)

2. Realrenteafgiftslovens overgangsregel

Realrenteafgiftslovens overgangsregel foreslås justeret på to punkter:

For det første foreslås det præciseret, at overgangsfradraget kun skal beregnes på grundlag af forsikringstagernes opsparring fra før 1983. Dvs. at overgangsfradraget kun skal beregnes ud fra de forsikringsmæssige hensættelser, der modsvarer egentlige forpligtelser over for de forsikrede.

For det andet foreslås det præciseret, at *der ved beregningen af overgangsfradraget bortses fra en eventuel statsgaranti eller et tilsagn om en statslig underskudsdekning.*

Forsikringstagernes opsparring fra før 1983

Realrenteafgiften blev indført ved lov nr. 222 af 3. juni 1983 og havde første gang virkning for afgiftsåret 1984. For 1983 gjaldt loven om en midlertidig formueafgift, lov nr. 696 af 21. december 1982.

I den politiske aftale mellem de daværende regeringspartier og Socialdemokratiet om principperne for realrenteafgiftsloven var det forudsat, at realrenteafgiften i princippet alene skal påhvile afkast af ny- og geninvesteringer, der har fundet sted efter den 1. januar 1983.

Dette blev udmøntet i den overgangsordning, der blev fastsat i realrenteafgiftslovens § 8. Bestemmelsen har til hensigt særligt at tage hensyn til den del af opsparringen, der er foretaget før den 1. januar 1983. Dette gøres ved i en overgangsperiode kun at bereg-

ne afgift af en del af det samlede afgiftspligtige afkast. Den del af afkastet, der kan henføres til opsparring, der er foretaget før den 1. januar 1983, friholdes for afgift.

Overgangsfradraget er fastlagt som en forholdsmæssig nedsættelse af afgiftsgrundlaget, dvs. at nedsættelsen foretages på grundlag af en brøk.

Ifølge de gældende bestemmelser vedrørende det generelle overgangsfradrag i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, der anvendes af livsforsikringsselskaber og de fleste pensionskasser, skal afgiftsgrundlaget nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem på den ene side reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af det aktuelle afgiftsår og på den anden side samtlige passiver. De friholdte reserver kan dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst udgøre reserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af en forholdsmæssig andel af ufordelte reserver på dette tidspunkt.

Dvs. at brøken kan stilles således op:

$$\frac{\text{Aktuel reserve hhv. 1982 reserve}}{\text{samtlige passiver}}$$

Således som overgangsbrøken er fastsat, vil overgangsfradraget formindskes, efterhånden som de opsparede beløb pr. 31. december 1982 udbetales - dvs. i takt med formindskelsen af tælleren. Herudover vil den afgiftsfrie andel formindskes i takt med formue-tilvæksten - dvs. i takt med forøgelsen af nævneren.

Begrebet »reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler« er ikke nærmere defineret i lovforslaget til den oprindelige realrenteafgiftslov, og der er heller ikke i senere praksis sket en nøjere fastlæggelse af begrebet.

Livsforsikringsselskaberne har i deres opgørelse af overgangsfradraget anvendt flere forskellige metoder. De fleste af de større livsforsikringsselskaber har dog hidtil i større eller mindre grad medregnet egenkapitalposter til reserverne vedrørende forsikringerne. En del livsforsikringsselskaber har således medregnet aktiekapital, sikkerhedsfond eller kursreguleringsfond til reserverne vedrørende forsikringer-